

Ny Literatur.

Dr. J. Carlsen. Statistiske Undersøgelser angaaende Aandsvage. Danmark 1888--1889. Kbhavn og London 1891.

Denne lille Bog er ved et engelsk Titelblad og et udførligt engelsk Resumé gjort tilgængelig for et større Publikum, og blev fremlagt for den internationale Kongres for Hygiejne og Demografi i London i Avgust Maaned d. A.

Den Opgave, Bogen behandler, er ikke let. Paa faa Omraader volder Indsamlingen af statistisk Materiale saa meget Bryderi, som her. Herom faar man en Forestilling, naar man erfarer, at der sandsynligvis i det tilvejebragte Materiale mangler henad 1000 Børn og flere hundrede Voxne, saa at det virkelige Antal Aandssvage i Danmark rimeligvis er 5—6000, i Stedet for 3900; dette fremgaar af forskellige Prøver, f. Ex. ved Betragtningen af Aldersfordelingen. Særlig er det Materialet for København, der frembyder Mangler; af 74 Børn i de Kellerske Abnormanstalter bleve f. Ex. kun 23 optagne paa de udsendte Skemaer.

Efter den officielle Folketælling i 1880 — der kun gav Oplysning om 2600 Idioter — syntes det, som om Aandssvaghed var hyppigere blandt Mænd end blandt Kvinder. Dette synes modbevist ved en nærmere Undersøgelse af det her tilvejebragte fuldstændige Materiale. Ikke heller synes der at være nogen synderlig Forskel mellem de enkelte Dele af Landet. Derimod kan jeg ikke

Ny Literatur.

Dr. J. Carlsen. Statistiske Undersøgelser angaaende Aandsvage. Danmark 1888--1889. Kbhavn og London 1891.

Denne lille Bog er ved et engelsk Titelblad og et udførligt engelsk Resumé gjort tilgængelig for et større Publikum, og blev fremlagt for den internationale Kongres for Hygiejne og Demografi i London i Avgust Maaned d. A.

Den Opgave, Bogen behandler, er ikke let. Paa faa Omraader volder Indsamlingen af statistisk Materiale saa meget Bryderi, som her. Herom faar man en Forestilling, naar man erfarer, at der sandsynligvis i det tilvebragte Materiale mangler henad 1000 Børn og flere hundrede Voxne, saa at det virkelige Antal Aandssvage i Danmark rimeligvis er 5—6000, i Stedet for 3900; dette fremgaar af forskellige Prøver, f. Ex. ved Betragtningen af Aldersfordelingen. Særlig er det Materialet for København, der frembyder Mangler; af 74 Børn i de Kellerske Abnormanstalter bleve f. Ex. kun 23 optagne paa de udsendte Skemaer.

Efter den officielle Folketælling i 1880 — der kun gav Oplysning om 2600 Idioter — syntes det, som om Aandssvaghed var hyppigere blandt Mænd end blandt Kvinder. Dette synes modbevist ved en nærmere Undersøgelse af det her tilvebragte fuldstændige Materiale. Ikke heller synes der at være nogen synderlig Forskel mellem de enkelte Dele af Landet. Derimod kan jeg ikke

følge Forfatteren i hans Sandsynlighedsbevis for, at de sociale Forskelligheder indenfor Landbefolkningen ikke give sig Udslag i Idiотиens Udbredelse, og ved Anvendelsen af en mere rationel Methode faar man saa smaa Tal, at man ikke kan udtale nogen Slutning. — Meget interessante Oplysninger meddeles om den nedarvede Disposition, og det synes afgjort, hvad der ogsaa stemmer med andre Resultater af Arvelighedsstatistiken, at aandelige Abnormiteter ere hyppigere hos de Aandssvages Mødre end hos deres Fædre. Afhandlingen slutter med en Redegørelse for de Aandssvages sjælelige og legemlige Tilstand.

H. Westergaard.

Thorvald Kornerup, cand. polit.: Sygekasse-Spørgsmaalets Behandling i Danmark siden 1861, med et Tillæg. Thaning og Appel. 84 Sider. Kbhavn. 1891.

Lovforslaget om anerkendte Sygekasser er under dets Behandling i Rigsdagen undergaaet en stor Mængde Ændringer, betinget af de forskellige Synspunkter, som have gjort sig gældende. Som Følge heraf er det til Slutning blevet vanskeligt at bevare Overblikket selv for dem, som have beskæftiget sig nærmere med den paagældende Sag. Det turde derfor være alt andet end overflødigt, naar Forf. af ovenfor nævnte Skrift har sat sig som Opgave, at forfølge Sygekassespørgsmaalets Udvikling fra Lavstvangens Ophør ved Udløbet af 1861 og indtil Dato. Han tilsigter hermed »at faa de sammenfiltrede Traade pillede ud fra hverandre, og derigennem muligvis bidrage til en Løsning af den Knude, som Rigsdagsforhandlingerne have strammet saa fast, at der tilsyneladende kun er ringe Udsigt til en Forstaaelse«.

Samtidig med at holde Revue over Hovedpunkterne i de stillede Forslag og Ændringsforslag, benytter Forf. Lejligheden til at kritisere det foreslaaede. Han fremkommer herunder med flere træffende Udtalelser, f. Ex. hvor han paaviser det farlige i de Bestemmelser, som skulle mulig-